

Bilurin stóð hálvanannan tíma myrkur í bergholinum

- eftir ferðsluvánlukkuna mánamorgunin. Hann var ikki avmerktur á nakran hátt, og kundi lættliga verið orsök til fleiri óhapp

Ferðsluvánlukkan sum kravdi einum 20 ára gomlum mánamorgunin, kundi lættliga havt fleiri óhapp við sær.

Eftir at maðurin var fluttur á landssjúkrahúsið, var bilur hansara nevniliga standandi í hálvanannan tíma í tí býlamyrka norðskálabergholinum.

Løgreglumaðurin ið fór á staðið hevði ongur ferðslutrýkantar við sær, og onki varð gjørt fyri at bóða øðrum bilførarum frá, at har stóð ein myrkur bilur inni.

"Sera óheppið"

Bert ein maður hevði politivakt í Eysturoynni mánamorgunin. Og hann

viðgongur at tað var sera "óheppið" at fara frá tí myrka bilinum.

- Eg royndi at fáa hazard-blinkljósin í bilinum at virka, men tað bar ikki til. Eg hevði tí hesi ljós í politibilinum blinkandi so leingi eg stóð har, og tryggjaði mær at Snarhjálp var komin væl áleiðis áðrenn eg fór, sigur hann.

Átti politibilurin ikki at havt ferðslutrýkantar í viðførisskránum?

- Jú, tað átti hann sjálvandi. Men havast skal eisini í huga at eg var einsamallur á vakt, og fór av stóðini so skjótt eg helt tað vera ráðiligt. Stundir vóru ikki til gjølligar fyrireikingar.

- Men kundi tú ikki stæða einum bili og biðið hann staðið har við hazard-ljósum til Snarhjálp kom fram?

- Nei. Tað haldi eg ikki at man kann bjóða fólki.

Maðurin leggur eisini dent á at bilurin stóð dygst í bergið, og at hann tí bert kom okkurt um ein metur inn á sjálva koyribreytina.

Skeivur atburður

Ein annar lögreglumaður er ikki heilt samdur í, at politiið ikki kann biðja privatfólk hjálpa sær við arbeiðinum.

- Tað hendir javnan at vit stæða bilum ið koma framvið, og biðja teir gera okkum ymiskar



Í umleið hálvanannan tíma stóð hesin bilurin í tí myrka norðskálabergholinum mánamorgunin - júst tá ferðslan er av tí mesta
Mynd: Kalmur

beinar - eitt nú at læna okkum ferðslutrýkantar, um vit hava ov fáar. Í hesum føri hevði avgjört verið rætt at biðið ein ella

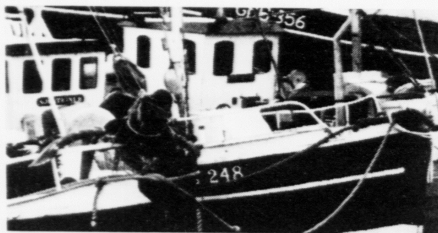
tveir bilførarar staðið og blinkað við tann myrka bilin, til hann varð burturbeindur, sigur hann.

- Tí vit skulu

minnast til, at hetta er eitt sera myrkt berghol - og ferðslan er sjáldan so nógv sum júst tíðliga mánamorgun.

S-S-

Framhald av síðu 2



ið tann parlamentariska viðgerðin. Og heilt avgerandi má tað vera, at nevndarviðgerðin verður so holl, at fægst møguligir ósvaraðir spurningar standa eftir, tá tingið skal atkvøða um uppskotini.

Men vit vilja pástanda, at hesi umfatandi mál als ikki hava fingið nakra nevndarviðgerð. Fiskivinnunevndin hevur nýtt ein dag til hesi mál, og ein stórir partur av hesum degi er farin til fundir við feløg, ráð og landsstýrismenn. Tann tíð, sum tá verður eftir er so litil, at hon hevur so avgjört ikki rokkið til nakra viðgerð.

Tað, sum serliga fær okkum til at taka til pennin aftur er fylgjandi brot ur meirilutaálitinum: »Meirilutin visir annars á, at hann - soleiðis sum tað eisini skilst á einstøku broytingaruppskotunum - í ávisan mun hevur tikið til eftirtektar leiðbeining og ráðgeving frá teimum, sum hava verið á fundi við nevndini.»

Um hetta skal skiljast, sum at fiskivinnunevndin hevur lurtað eftir vinnufeløgnum, so má hetta milt sagt sigast at vera ein sannleiki við modifikationum. Veruleikin um

hetta er tann, at tá landsstýrið framleiddi hesi uppskot í skundi, komu ymsar reglur at mangla, sum menn frammanundan vóru samdir um í samgonguni. Tískil hevur fiskivinnunevndin, ella rættari sagt samgongumeirilutin í henni, meira at kalla virkað sum ein rættlesingarnevnd, sum bert skuldi syrgja fyri, at samsvar var millum lógaruppskotini, og annars tað sum longu var avgjört áðrenn tingið kom upp í leikin.

Hetta merkir aftur, at hóast fiskivinnufelögin hava kunnað vist á, at ætlaðu uppskotini høvdu ein hóp av brekum og eftir øllum at døma ikki fara at løysa nakrar trupulleikar, heldur hinvegin, so kann sigast at í mun til fiskivinnuuppspitið er ikki ein bókstavur komin við eftir »leiðbeining og ráðgeving« frá fiskivinnufeløgnum. Tø so, »manning« er broytt til »skipari, manning« í nøkrum upp-

skotum!

Alt hetta er hent, hóast so væl lögmaður sum landsstýrismaðurin í fiskivinnumálum hava givið tilsøgn um, at vinnan »skuldi sleppa uppi part«, tá fiskivinnan skuldi viðgerast. Og lógin um fiskivinnurað segði eisini tað sama. Men hvussu skuldu vit kunna rokna við tí fyrra, tá ikki kann roknast við tí seinna!!!

Samantikið má sigast, at henda »tingviðgerð« hevur verið ein farsa, sum skuldi verið óverdug fyri eitthvørt lóg-gávuting.

Annars er tað áhugavert, at meirilutin í hvussu er umvegis ásannar, at fiskimenn verða við sviðið soð, har sagt verður: »Hin vegin er eyðvitað, at størri handilsleg krøv í fyrstani kunnu kennast orkymlandi og stundum eisini skapa ótryggleika hjá teimum, sum hava dagliga yrki sitt innan vinnugreinina. Kortini er tað meirilutans

meting, at landsstýrið hevur lagt upp fyri í so máta. Tí lógtingsmál um varðveitan av dagstúningsskipanini fer at tryggja fiskimönnum rimiligan minstavingning ...»

Nu duga vit ikki at siggja, at tað kann vera »at leggja uppfyri« »ótryggleika« bert at staðfesta eina skipan, sum longu finst. Vit eru annars ræddir fyri at tann av samgonguni væntaði »ótryggleiki« hjá fiskimönnum ikki bert verður avmarkaður til »í fyrstuni«.

Annars ivaðust vit ikki í, at uppskotini hjá landsstýrinum um at avtaka heimildina fyri øðrum enn stúningi til ráfisk var mistak. Vit væntaðu, at hetta fór at verða rættað undir rættlesingini í fiskivinnunevndini. Men her er so einki hent.

Hetta kemur at ganga útyvir fiskimenn við saltfiskalinuskupum, svart-

kalkvaskipum og verksmiðjutrolarar á svartkjaftaveiðu. Her er í øllum forum talan um lægstlöntu fiskimenninar í flotunum. Fyri at gera myndina av »vælvildini« hjá samgonguni fullkomna hevur landsstýrið úttan lógarheimild samtykt at sýta føroyskum fiskimönnum á føroyskum skipum, sum fara hinumegin knøttin at leita eftir nýggjum fiskileiðum, minstulónartrygd.

At enda skal verða sagt, at vit síðan uppritið kom fram, hava roynt at viðgera hesi uppskot gjølla, og í hvussu er meira gjølla enn samgongan sjálv hevur gjørt. Men hetta hevur ikki havt minstu ávirkan. Nú hava vit bert eftir tann møguleika, sum er í einum uppsøgnum sáttmála, so hóast hesa margháttligu »tingviðgerð« er ikki givið, at seinasta orðið er sagt í hesum máli.

Við heilsan
Føroya Fiskimannafelag
Óli Jacobsen